

اربعین اولی‌ها بخوانند

گرچه تا اربعین حسینی دو هفته‌ای باقی است، اما مسافران کربلا دارند کم‌کم خود را برای پیاده‌روی معروف این ایام آماده می‌کنند.

آن‌ها که برای بار چندم است قصد سفر به کربلا و پیاده‌روی در ایام اربعین حسینی را دارند که خوب با عراق و شرایطش آشنا هستند و چندان مشکل خاصی ندارند؛ اما آن‌ها که اربعین اولی به حساب می‌آیند سوال‌های زیادی در ذهن دارند. از مسافت و چگونگی پیاده‌روی گرفته تا نحوه استراحت و استفاده از خدمات پزشکی و غیره.

پیاده‌روی از کجا آغاز می‌شود؟

زایران ایرانی معمولاً از نجف تا کربلا را پیاده طی می‌کنند، اما برخی از هیئات مسیر بغداد تا کربلا را طی می‌کنند. این درحالی است که تمامی ورودی‌های شهر کربلا میزبان زایران اربعین حسینی است. فاصله نجف تا ابتدای شهر کربلا حدود ۸۰ کیلومتر است و زایران معمولاً این مسافت را در ۳ روز و ۲ شب طی می‌کنند. یعنی از صبح زود سه روز مانده به اربعین حرکت کرده و شب اربعین به کربلا می‌رسند.

آیا حتماً باید کل مسیر را پیاده برویم؟

هر چند که لحظه رسیدن به کربلا به صورت پیاده لحظه فوق‌العاده‌ای است و تجربه طول مسیر باعث می‌شود خستگی از یاد انسان برود؛ اما اگر زایری به هر دلیل قادر به طی کردن راه به صورت پیاده نباشد می‌تواند به وسیله خودروهایی که بین راه وجود دارد بقیه مسیر را با ماشین طی کند.

اگر در طول مسیر همراهانمان را گم کردیم چه بکنیم؟

در تمام طول مسیر پیاده‌روی از خروجی نجف تا ورودی کربلا تیرهای چراغ برقی وجود دارد که شماره‌گذاری شده‌اند. شماره از ۱ تا ۱۴۶۰ است و هر کدام از این تیرها که با هم ۵۰ متر فاصله دارند، به نوعی خط نشان هستند که چقدر از مسیر را طی کرده و چه قدر باقی است. معمولاً برای اینکه هم کاروانی‌ها با هم قرار بگذارند از شماره‌های این تیرها که سمت چپ یا راست مسیر پیاده‌روی قرار دارد، استفاده می‌کنند. بنابراین اگر قرار مدار درستی با هم گروهی‌هایتان بگذارید درصد کمی وجود دارد که گمشان کنید. با این حال باز هم اگر به خاطر شلوغی و آنتن ندادن موبایل، همراهانتان را گم کردید بهتر است آخرین جایی که برای قرار با آنها در نظر می‌گیرید، ستاد عتبات عالیات ایران در جوار حرم امام حسین (ع) باشد که نشانی این مکان را بیشتر کسبه اطراف حرم می‌دانند.

برای شارژ موبایل چه باید کرد؟

نگران پایان شارژ گوشی نباشید. در طول مسیر موبک هایی هستند (تقریباً هر ۱ کیلومتر) که در کنار جاده پنل های ۱۵ تا ۲۰ تایی برق گذاشته اند تا زایران از آن ها استفاده کنند.

چه کفشی باید بپوشیم؟

حتماً سعی کنید از کفش راحت استفاده کنید، چون اگر کفشتان ذره ای پای شما را اذیت کند این اذیت در آن حجم پیاده روی نمود زیادی خواهد داشت. عرب ها از دمپایی برای پیاده روی استفاده می کنند. احتمالاً حرکت با دمپایی به مراتب راحت تر از کفش نامناسب است. همچنین معمولاً چند ساعت آخر پیاده روی که نزدیک شهر کربلا خواهید شد به خاطر فشاری که کفش به پا خواهد آورد بیشتر مردم پابرهنه راه می روند، زیرا پابرهنه راه رفتن راحت تر از حرکت با کفش نامناسب است.

برای رفع نیازهای دارویی و پزشکی چه باید کرد؟

گرچه باید داروهای موردنیازتان را برای ۱۰ روز همراه داشته باشید، اما ایستگاه های امدادی و توزیع دارو و ملزومات پزشکی در طول مسیر تعبیه شده تا اگر مشکلی برای کسی پیش آمد با مراجعه به این ایستگاه ها از خدمات پزشکی بهره مند شود. در طول مسیر هلال احمر ایران نیز ایستگاه هایی دارد که به زایران خدمات ارایه می دهد.

چه ساکی برداریم؟

سعی کنید از کوله پشتی استفاده کنید. راحت ترین نوع بار جهت حمل در این مسافت کوله هایی است که کامل روی دوش قرار می گیرد. سعی کنید از کوله پشتی راحت و سبکی استفاده کنید که بندهای آن نازک نباشد و ستون فقرات شما را در طول مسیر اذیت نکند. در غیر این صورت از ساک های چرخ دار که تحمل این مسافت را داشته باشند استفاده کنید، زیرا اگر چرخ این ساک ها روی آسفالت مسیر حرکت دچار مشکل شود، مطمئناً مجبور به حمل آن به روش های دیگر خواهید بود که کار را برای پیاده روی دشوار می کند. رول دستمال کاغذی، مسواک، حوله شخصی، لیوان و کلاه آفتاب گیر همراه داشته باشید. یک عدد کیسه خواب نیز به همراه داشته باشید تا در صورت مناسب نبودن و سرد بودن مکان ها برای استراحت از شما در برابر خاک و سرما محافظت کند. یادتان باشد به آب و هوا اعتمادی نیست؛ پس لباس گرم بیرون از کوله همراه داشته باشید که آن را بپوشید یا روی دست بگیرید. لباس های گرمتان را حتی الامکان طوری انتخاب کنید که دکمه یا زیپ داشته باشد و قابلیت کم یا زیاد کردن لباس هایتان را در طول مسیر داشته باشید.

به حمل خوردنی و نوشیدنی نیاز داریم؟

تقریباً می توان گفت همه نوع خوراکی در طول مسیر به صورت رایگان در اختیار است! در خیلی از موارد صاحبان موبک ها (هیئت هایی که بین راه چادر زده اند) به اصرار شما را مجبور می کنند از خوراکی های آنها بردارید. معمولاً میوه ها را در وسط راه پیاده روی به زور به دستتان می دهند. خرما و شیرینی های محلی عراق هم به وفور در طول مسیر دیده می شود. چیزی که شاید در تمام مسیر به صورت یکنواخت پراکنده شده است چایی شکر معروف عراقی هاست که در استکان های کمر باریک زایران را برای رفع خستگی و عطش به سوی خود می خوانند! علاوه بر چایی، قهوه تلخ و آب معدنی و انواع نوشابه هم در طول مسیر توزیع می شود. درباره استراحت هم بعضی از موبک ها طوری شرایط موبک را طراحی کرده اند که محل استراحت زائران فراهم باشد. در این موبک ها پتو و بالش و سایر ملزومات یافت می شود و معمولاً در هر ساعتی عده ای در این موبک ها مشغول استراحت هستند.

در پیاده روی پول همراهمان باشد؟

معمولاً به خاطر رایگان بودن خدمات در طول این سه روز هزینه ای نخواهید داشت، اما همراه داشتن مقدار کمی پول هم ضرر ندارد. بهتر است از دینار که پول ملی خود عراق است، استفاده کنید. دینار را هم قبل از حرکت از صرافی های شهر خود تهیه کنید چون هزینه تبدیل ارز در مرز به مراتب خیلی بیشتر خواهد بود.

بازگشت از عراق چگونه است؟

در راه بازگشت، برای رفتن به مهران، کاظمین یا بغداد، از گاراژ بغداد ماشین کرایه کنید. برای رفتن به نجف، چزابه، شلمچه یا فرودگاه نجف از گاراژ نجف یا میدان «ساحت الزهرا»، خود را به عمود ۶۷۲ برسانید و بعد از آنجا نسبت به تهیه وسیله نقلیه اقدام کنید. اگر می خواهید به صورت هوایی خارج شوید، حتماً ۸ ساعت قبل از پرواز اقدام به خروج از کشور کنید، چون بیشتر مردم عراق در بعدازظهر اربعین به شهرهای خود برمی گردند، بهتر است در روز اربعین برای بازگشت به کشور اقدام نکنید. اگر بعد از اربعین هم قصد ماندن دارید، حتماً ارز کافی همراه داشته باشید. در بازگشت از سفر اربعین و در صفوف زمینی به احتمال زیاد با ازدحام جمعیت روبرو می شوید. پس سعی کنید بیش از هر چیز صبر و شکیبایی را تمرین کنید.